

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת שמות תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ'

1. גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה - רב חסדא רצה לתלות זאת במחלוקת רבי יהודה ורבנן. מה היא? הרי שהיה צריך לכתוב את השם בספר תורה, ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת: לר' יהודה - מעביר עליו קולמוס ומקדשו. לחכמים - אין השם מן המובחר, ואינו נחשב כתב. ונדחה - יתכן שרבנן פסלו דווקא בס"ת, כיון שצריך 'זה קלי ואנוהו'.
2. רב חסדא אמר שיכול הוא לפסול את כל הגיטין בעולם. רבא טען שאין לפסול מדוע?
א. אין לפסול משום שנאמר 'וכתב', ואילו רבנן תקנו שהאשה משלמת שכר הסופר. כיון שיתכן שרבנן הקנו זאת לבעל מדין הפקר בי"ד הפקר.
ב. אין לפסול משום שכתוב 'ונתן' ומשמע שווי נתינה, והרי השטר אינו שווה פרוטה, כיון שיתכן שהכוונה לנתינת הגט ולא לנתינה ממונית, והראיה שהרי שלחו מארץ ישראל - כתבו על איסורי הנאה - כשר.
3. שנינו: גט שנכתב על עלה של זית - כשר. האם מוכח מכאן שכתבו על איסורי הנאה כשר?
לא. יתכן שדווקא על עלה של זית כשר כיון שחזי לאיצטרופי עם עוד עלים, לשכב עליהן או למאכל בהמה.
לוי דרש בשם רבי, 'כתבו על איסורי הנאה - כשר'. ולא קלסוה, כשדרש בשם רבי, קלסוה. משמע שהלכה כמותו.
4. האם חקיקה נחשבת ככתיבה?
א. שנינו לגבי גט אשה: וכתב - ולא חקק.
ב. שנינו לגבי שחרור עבד: כתב שע"ג טבלא ופינקס שחוקקים בהם - יצא לחירות, אבל לא בכתב שע"ג כיפא ואנדוכתרי [רקום, ואינו קבוע]. עולא יישב - 'חק תוכות' שלא חק את האותיות עצמם אלא תוכם וסביבותיהם אינו נחשב כתב. 'חק יריכות' שחקק אותיות עצמם, נחשב כתב.
5. לגבי ציץ של כהן גדול שנינו - לא היה כותבו שוקע אלא בולט כדינרי זהב, ודינרי זהב הם חק תוכות, כיצד אעפ"כ נחשב 'כתב'? הכוונה 'כדינרי זהב' רק בזה שבולטים, אבל אכן הציץ היה חק ירכות.
רבינא בירר האם חותם המטבעות, דוחק סביבות הצורה וה"ז 'חק תוכות', או שהוא מאסף את סביבותיה לבלוט וה"ז 'חק ירכות'. והנפק"מ למי שהטביע גט באופן זה.
רב אשי פשט שהוא חק תוכות ופסול לגרש בו. [ובמטבע חוקקים מצידו הפנימי, ואילו בציץ חוקקים מצידו החיצוני].
6. כתב לה גט על טס של זהב, ואמר לה התקבלי גיטך והטס עצמו ישמש כפרעון כתובתך מתקבלי כתובתך. כיצד דינה? רב נחמן פסק נתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה.
ושנינו - שאף באופן שיש בשולי הטס שטח ריק, רק אם אמר מפורש שיעלה לפרעון, עולה, אבל אם לא אמר נחשב כאויר המגילה.
7. כיצד הדין אם הבעל משאיר לעצמו את הניר?
א. הרי זה גיטך והנייר שלי - אינה מגורשת, כיון שאותיות פורחות באויר.
ב. על מנת שתחזירי לי את הננייר - הרי זו מגורשת ותחזירי, כיון שמתנה על מנת להחזיר שמה מתנה.
ג. ונסתפק רב פפאי: כשאמר שהשטח שבין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה יהיה שלו, ונשאר בתיקו. והספק דווקא כשהכתב מעורה בחברו, אבל אם מופרד שנינו 'ספר אחד אמר רחמנא - ולא שנים ושלשה ספרים'.
8. נסתפק רמי בר חמא: היו מוחזקים בעבד שהוא של הבעל, וגט כתוב על ידו של העבד, והרי הוא יוצא מתחת ידה של האשה וטוענת שבעלה גירשה בו, האם נאמנת בלא עדי מסירה כיון שעכשיו הוא ברשותה או שיתכן שמעצמו הלך?
רבא סבר - שכלל אינו גט כיון שהוא כתב שיכול להזדייף, ומה ששנינו במשנה 'על היד של עבד' זה עוסק כשיש עדי מסירה.
ורמי בר חמא שהסתפק אף כשאין עדי מסירה - זה כשכתב בכתובת קעקע, שאינו יכול להמחק [ואף רבא יכול להעמיד כך המשנה ואף כר"מ] ופשטו את הספק ממה שפסק ריש לקיש 'הגדרות אין להן חזקה' כיון שיתכן שמעצמן הלכו, וכן אדם.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)